

Списанието излиза дваждъ: на 1 и 20, а притурката — веднѣждъ: на 10 число всѣки мѣсець
ДИРЕКТОРКА: ТЕОДОРА Г. НОЕВА

Съдържание:

За текущата и идущата година. — Едно похвално дѣло на Варненското Женско благотворително дружество «Майка». — Бѣли Родителитѣ. — Благодѣтеленъ домъ. — Първата Кражба. — Последниятъ думи на някои велики мъже. — Книги и списания. — Корреспонденция. — Обявление.

За текущата и идущата година.

Съ настоящия брой «Ж. Свѣтъ», като приключва и четвъртата годишнина отъ съществуванieto си, почва отъ идущия брой петата.

Цѣльта и необходимостта отъ едно списание, като нашето за всѣка жена, която си е поставила за цѣль: съзнателно да пещѣлни всичкитѣ задължения като мома, съпруга, домакиня и пр., сж безсъмнени и много пъти сж доказани чрѣзъ колонитѣ на списанието ни. За това, то за да бѣде достъпно на всѣка една жена, която да черпи съ успѣхъ всичко онова, което е необходимо за щастнето ѝ, ний опрѣделихме една нищожна цѣна, като дадохме при това и всевъзможни улѣснения, само и само да може да се абонира и най-

бѣдната, безъ да глѣдаме голѣмитѣ си разходи и неуморимитѣ трудове; безъ да глѣдаме, че подобни списания, като нашето въ Европа много повече коштуватъ. И дѣйствително, абонати се явихъ много. Но когато вече къмъ края на 4-а година поискахме да печистимъ вече сѣткитѣ съ разнитѣ си заимодавци и разберемъ, кои сж собствено добросвѣтни читатели а кои сж ония, що искатъ да се располагатъ само съ чуждѣ трудъ, явихъ се, за жалостъ, едно значително число на подобни абонати, имената на нѣкой отъ които сме обнародвали въ списанието и съ които ще се постъпни надлѣжно. А имената на другитѣ ще бѣдѣтъ скоро обнародвани, за да ги познава всѣкой и се варди отъ тѣхъ. Неможемъ обаче да не искажемъ тугъ признателността си къмъ ония ни абонати, на редовното имъ плащане на които се дължи не само издаването на списанието ни, но ползуването въ рестоание на 4 год. и на не добри платци-абонати.

Ний малко обичаме да четемъ, или пъкъ, ако четемъ, прѣдпочитаме повече да диримъ въ нѣкое читалище исканото списание, или да го искаме отъ нѣкой си другаръ, нежели да се абонираме; ако пъкъ се абонираме, не всѣкога сме добри платци. Ето защо сж кратковрѣмни сжествуваията на списанията, защо се обезкуражаватъ писателитѣ у насъ и защо не напрѣдва у насъ литературата.

Прѣдъ видъ на всичко горѣизложено дирекцията ни рѣши, щото отъ новата година да прѣбрати вече испращането на списанието на подобни абонати, като събере абонаментитѣ отъ тѣхъ по кой да е начинъ, когато тѣ така безсвѣстно искатъ да потетжижтъ съ нея; а испрати само на ония отъ абонатитѣ, които нѣматъ стари дългове, и виѣсжтъ сжщеврѣменно въ първото тримѣсечие поне една часть отъ абонамента си.

Излишно, мислимъ тукъ да расправимъ, че «Ж. Свѣтъ» съ «Домакинята» станж едно отъ най-популярнитѣ списания въ България. Той, а чрѣзъ него Българката, надлѣжно се оцѣни и въ чуждия печатъ, а това всичко се дължи на нищо друго, освѣнъ на здравата и полезната духовна храна, съ която храни читателскитѣ си. Така сжщо това се дължи и на солидната и опрѣдѣлена за женския въпросъ програма, за който въпросъ толкова на послѣдъкъ ставатъ разисквания въ разнитѣ страни, а отъ такъвата или онакавата разрѣшене на който ще зависи щастнето на човѣчество. За това ние не трѣбва хладнокрѣвно да гледаме къмъ него, а да се наемимъ съ всичката си сила, защото сега му е врѣмето да дадемъ правелно направление на този въпросъ, иначе ще бжде кжсно и некореняваннето на засѣтата вече криворазбранщина мжсно. Каква е нашата програма? Това много пжти е писано и приповтарено. А на послѣдъкъ, като резюме на всичко до сега писано отъ насъ, за оние що обичатъ да ни прѣтължуватъ, ние изложихме на дълго и широко нашитѣ възглѣди по тоя важенъ въпросъ. (виждъ Ж. Свѣтъ бр. 20, 21, 22).

Но всичкитѣ наши старания за правелния вървежъ на списанието и добритѣ ни намѣренія бихж останжли безуспѣшни, ако занимаването и разрѣшаваннето на тия толкова важни въпроси лѣжеше само на нашия гърбъ. Но за добра часть едно значително число на ученолюбиви и просвѣтени г-жи и г-ци чужденци и съотечественици прпѣбохж ни къмъ помощъ, на които главно

се дължи здравата духовна храна на списанието ни и на които изявяваме нашето публично признателность. Не се съмняваме при това, че и за напрѣдъ тѣ съ сжщото и повече даже дѣятелность ще ни помагжтъ за трудното дѣло, съ което се наехме, пропсходяще отъ жени на право до жени.

Какви ще бжджтъ за идущата година подобренията на списанието ни, ще бжджтъ публикувани въ идущия брой (1-й Януарий 1897г.) който брой ще се испрати доромъ до всѣкого: *абонатъ неабонатъ* — За сега само толкова, че дирекцията обѣщава за идущата година, акуратность и съ избранно съдържание материалъ, произходящъ отъ пера искусни, съ които се осигуря. Особенно вниманія ние ще обръщаме къмъ огледването и въспитанието на дѣцата.

Годишния му абонаментъ, форматътъ му както и периода за излизанне оставатъ сжщи.

За улѣснение на г. г. абонати при абонираннето имъ ний насочваме мѣстнитѣ Т. П. станции, гдѣто, и по лѣсно можжтъ да се справжтъ при неполучаване на нѣкой брой, и абонираннето е много по-еситно и по-лѣсно за тѣхъ, отъ колкото, ако се абониратъ тѣ напрово въ дирекцията. Условиата за абониране на право или чрѣзъ Т. П. станции, се виждатъ въ 8-та страница. При това, като молимъ всички ония отъ г. г. абонати и абонатки, които още не сж си издѣлжили, да побързатъ и внесжтъ дълга си до края на настоящата година *сами вече на право до дирекцията*, безъ да чакатъ никакви расписки, съобщаваме, че отъ новата година «Ж. Свѣтъ» и «Домакинята» *ще се испрати само на онии, които нѣма стари дългове*.

Едно похвално дѣло на Варненското Женско благотворително дружество «Майка».

Едно отъ най-мжавнитѣ ерѣдства за щастнето на всѣкого е добродѣяннето. «Вѣрата безъ дѣла е мъртва». никакви богатства, никакви развлѣчения не можжтъ да ни докаратъ мира въ душата ни, ако ний не глѣдаме по надалечъ отъ носа си, ако нашитѣ дѣла се ограничаватъ само за удовлѣтворение на частнитѣ каприци. «Да обичашъ ближния си като самага себе си», това е една отъ основнитѣ, върху които е създадена Християнската нравственость и, слѣдователно, е свещенна длѣжность на всѣкого. Направѣте това, любезни читатели, и този часъ ще усѣтите сладостта на това възвишенно удоволствие. Има много бѣдни майки съ нѣколко гладни дѣца. Старци, спречета, които

не познаватъ горкитѣ що е майчина любовь. А! колко тѣ, особенно прѣзъ такива велики празници, каквито сж коледнитѣ, плачжтъ гледайки разнитѣ играца у другитѣ дѣца, а тѣ не смѣжтъ да ги погледжтъ даже, защото сж сиромаси, защото не познаватъ горкитѣ що е думата *майка*! що майчина грижа и любовь! Нима и за тѣхъ не се ли е родилъ Христосъ? Нима тѣ не трѣбва ли да се радватъ? Колко тѣ ще отваржтъ малкитѣ си рачки и ще посрѣщатъ онази чудна жена, която ще ги подари нѣщо, която ще ги милва, която, най-сетнѣ, ще имъ каже нѣкоя сладка думичка! Това ще имъ се види, странно защото горкитѣ не се научени на подобни пѣжности: вината имъ е, гдѣто сж бѣдни, сирачета! Въ тия празници, особенно наша длъжностъ е, любезни читателки, да насѣтимъ подобни окаяни сжщества, защото женското сърдце не трѣбва да стои студено прѣдъ тия сжщества; защото многома отъ Васъ, може да сте майки и знаете какво е злощастieto на едно бѣдно семейство съ нѣколко дѣца; какво е положението на сирачетата, които не познаватъ майка. Застапѣте тѣхнитѣ мѣста, недѣйте сжжни труда си и ще видите какво голѣмо ще бжде задоволствието Ви. Тѣзи мисли ми хрумняхъ, като се научихъ съ удоволствие че тукашното женско благотворително дружество «Майка», като взело прѣдъ видъ, че градскитѣ сирачета на число 11, за които до сега твърдѣ похвално се грижеше градскитѣ сѣвътъ, като ги повѣрjаваше на спекуланти не можатъ да се огледватъ и възпитаватъ така добрѣ, колкото ако бѣхъ се повѣрени въ грижата на женското дружество «Майка», помолило градския сѣвътъ да му отстѣпн тая грижа, като, прѣдвидената за тая цѣль сума отъ 5000 лева, внесе въ дружеството. Градския сѣвътъ на драго сърдце изпълнилъ желанието на дружеството, което веднага избрало една осмочленна комисия за настаняването и оглѣдването на тия бѣдни сжщества. Не ще съмнение, че тия сирачета въ лицето на дружеството ще намѣржтъ сжщитѣ и, може би, повече грижи, каквито бихъ намѣрили при свонитѣ си сжщински майки и по такъвъ начинъ дружеството достойно ще усвои призванието — «майка». Това дѣло е твърдѣ похвално и по този начинъ дружеството изпълнява една отъ задачетата си, което е благодарѣнието. Дано това дѣло да подражжтъ и другитѣ благотворителни дружества а не слѣдъ много, по инициативата на дружеството «Майка», да видимъ въ гр. Варна едно сиротопиталище, гдѣто да намѣржтъ растухъ всѣко забравено и безпомощно некаджрно по старостъ или други причини сжщество.

Варна.

Една членка на дружеството.

Къмъ Родителитѣ.

Коледнитѣ празници, прѣзъ които училищата сж затворени, а играцата сж изложени въ дюкенитѣ; прѣзъ които и най-бѣдната майка купува нѣщо да подари на свонитѣ си обичливи чедъ; прѣзъ които всичко е весело и засмѣнно, особенно, за малкитѣ, — непрѣменно сж най-щастливитѣ дни за дѣцата.

Но, освѣнъ горнитѣ подарѣци и играца, има нѣкои родители, които мислжтъ, че забавляватъ дѣцата си, ако ги воджтъ въ театра, музикални вечеринки и други подобни ноции забавления, като нѣкой отъ тѣхъ даже обѣщаватъ това като възнаграждение, ако сж мирни.

Отъ минутата обаче на подобно обѣщание, малкото губи вече хладнокрѣвнето си и не може, не само да чете, но и да стои мирно. Блѣстящитѣ прѣдставления правжтъ дѣцата да бжджтъ перевозни, непокойни и нетърпеливи. А слѣдствията на тия прѣдставления сж извѣсти за всѣка майка или възпитатель. Дѣцата ставатъ забравени, невнимателни, лѣниви. Домашното му занимание и повѣдение става нетърпеливо. Родителитѣ се оплакватъ. Майката се очудва какъ малкитѣ не сж по мирни, когато даже имъ е направено толкова удоволствие.

Но, любезни читателки, малкитѣ сж по злощастни вече отъ васъ, и това злощастие вне, сами неволно сте приготвили. Имайте прѣдъ видъ, че задоволствието въ театрата расклати съвършенно неговия миренъ и певиненъ животъ и че неговата фантазия вече е раздразнена, зрѣнието му е уморено; той чрѣзъ цѣлия слѣдующъ день мисли че се намира въ прѣдставлението, че вижда онѣзи актьори съ разни блѣстящи форми и пр. Какъ, прочее, некате то да бжде мирно и прилежно дѣте?

Но освѣнъ това и здравнето му страшно страда, защото въ растояние на 4-5 часа днша-нечистия въ салона въздухъ, стои будно по-кжсно отъ полунощъ, напруга умственинитѣ си сили за да разбере прѣдставляемото се, стои неподвижно 4-5 ч. на редъ: всичко това толкова разваля здравнето му, щото му е необходимо поне два деня да дойде на себе си.

Слѣдующия день недѣйте тогава го испраща въ училището и недѣйте изиска отъ него работа. Недѣйте тогава упрѣквава дѣцата си, че сж непризнателни, защото признателността рѣдко се срѣща у голѣмитѣ, камо ли у малкитѣ. Само въ една опрѣдѣлена възраст дѣцата усѣщатъ признателностъ къмъ родителитѣ си, ако сж добрѣ възпитани, защото тогава почватъ да оцѣняватъ тѣхнитѣ грижи. Дѣтиската възраст е сгонетична. Никакъ не мисли, че тя е длъжна нѣщо къмъ обкржжающитѣ ней, но напротивъ, мисли, че всички сж длъжни ней и за това постоянно изисква туй или онуй; ако не му се дава, се сърди даже. Тя мисли че самото слънце е създадено само за ней.

Така и чловѣчеството въ дѣтиската си възраст мислело, че земята е срѣдата на мира, че всичкитѣ звѣзди сж издадени за да украсжтъ или освѣтжтъ земята и пр.

Една майка

Благодѣтеленъ домъ.

Въ столицата въ улица Лега, Българското Евангелско Дружество построенъ трпетажно здание съ горѣпоменатата цѣль; освещаванието на това здание станж прѣди нѣколко дена и то произвѣде върху мене такъво

впечатление, каквото едва ли съм чувствувала прѣз живота си и което рѣшихъ да съобща и на читателитѣ на «Женския свѣтъ», разбира се, ако почитаемата Редакция позволи това.

Тъкмо въ 8 часа вѣчеръ, салонътъ на зданието бѣше пъленъ съ публика и отъ двата пола; всички очаквахме съ нетърпение да слушаеме ораторитѣ. Г-нъ А. С. Цаневъ обясни какъ се е съставило най напѣдъ, прѣди 23-24 години това дружество и, като посочи едно книжле около $\frac{1}{2}$ кола in 8-о, каза, че това бѣше първото издание на дружеството, сега всички знаемъ колко стотини хиляди томове книги, библии и пр. то издаде и продължава да издава. Не помия цѣлата речъ на Г-на Цанева, но само това ми остана въ ума: «Азъ желяехъ да видя това здание свършено» — каза той «и тогава да мрж, но сега не ми се иска да мрж, искамъ още да живѣя! Искамъ да видя още повече отъ това» и пр. Речта на Г-на Цанева предизвика у всички ни радостни сълзи. Подиръ него се яви Г-нъ Шотовъ. Този Г-нъ е отъ тѣзи рѣдки оратори, които съ шеверъ вляжътъ душата на човека т. е съ смѣхорни те кара да познаешъ себе си. «Какъ да нарѣкж това салонче»? — Започна той — «Читалище ли? Не. Страхъ ма е да не го послѣдва участта на многото такова изъ отечеството ни, на които живота трая отъ денъ до пладиѣ. Слѣдъ като обясни много краснорѣчиво цѣлта на това салонче, той продължи: «Въ всичкитѣ столици по свѣтътъ Вий ще намерите таблици съ надписи: *пазете се отъ Янкеседжени* сир. *джесобиращи* и у нашата столица па и въ провинцията ги има, но подъ другъ видъ надписъ т. е съ изопачена редакция. Влизатъ нещастнитѣ младежи па и възрастни въ подземията, събиратъ или паритѣ — трудътъ — здравето и разума и съ текме ги изринватъ на вѣнъ; това салонче е прибѣжище за такива нещастни; тукъ ще иматъ всѣкаква полза материално, здравославно, умствено и духовно! Рѣчта бѣше извънредно хубава, всичкитѣ бѣхме трогнати и на мнозина по бузитѣ се търкаляхъ по цѣлва сълза. Па и защо да не плачатъ. Малцина ли имате, които съ вѣсторгъ очаквахъ синоветѣ имъ да порастжтъ и тъкмо когато тѣ се любуватъ съ момъкъ като майска ружа, тугенитѣ, кржчмитѣ, пиянтанитѣ и др. т. му измучватъ кръвта и го отниматъ, безъ врѣме, отъ обаянията на тѣзи, на които той е душата. Ами възрастни — бащи? Малко ли имате жени, които чакатъ до 4-3 часа подиръ полунощъ, мжжетъ си да се прибержтъ отъ горнитѣ заведения! Слѣдъ Г-нъ Шотова, станж любимия ораторъ на всичкитѣ Г-нъ М. Поповъ, дѣловодителъ на дружеството, и даде единъ видъ отчетъ, който накара всички отъ умиление да плачимъ. Боже мой! какви сж тѣзи настоятели, що за дѣловодителъ! Даровитости, оратори, Гений! Колкото говоржтъ, толкова по ти се иска да ги слушашъ. Игражтъ си съ насъ — слушателитѣ като съ дѣца; искатъ—расмиватъ ни, искатъ, каратъ ни хемъ да се смѣемъ хемъ да плачимъ—просто *Уиниотизатори*! «Това здание съ мѣстото наедно излѣзе до около 29,000 лева и знаете ли съ каква сума почнахме да го строимъ? Сж (11) *единадесетъ* ле-

ва! По левъ по 50 ст. но има и по-5700 лева волимъ пожъртвувания, въ разстояние на нѣколко години се допълни горнята сума, капка по капка море станж» и пр. «когато бѣхъ въ Америка» — продължи той — «ми се случи въ нѣкой градъ да непознавамъ никого. Въ такъвъ домъ намирахъ приятели, вѣчера и лѣгло, а тамъ изобилватъ такива домове.» Както у насъ кржчмитѣ, прибавихъ въ мене си.

Слѣдъ нѣколко дена се даде вѣчеринка въ помѣнатото салонче, сир. отъ въздържателна дружина. Говорителътъ бѣше Г-нъ В. Шоповъ. Той говори върху *Навикатъ*. «Не може бе братко да напустимъ тютюня — навикнжхъ. Неможе да напустимъ пиешието — навикнжхъ. Навикъ джанъмъ», — продължи той — «и туйто. Ама навикътъ е човѣческа воля и породитѣ, създадени отъ самитѣ насъ, слѣдователно, можемъ отъ всѣкакъвъ навикъ да отвикнемъ — Не. Нещемъ, а не, че неможимъ. Навикътъ почва отъ дѣтинство. Невъспитани и непредпазени дѣца, събиратъ по улицитѣ разни заразителни отгѣслеци цигари и ги пушатъ. Единъ дѣца постоянно силно кашлели Буху—Буху! по цѣлъ денъ. Родителитѣ намѣрили изъ джебоветѣ имъ цигари но не отъ тютюнъ, а отъ конска фурда. Дѣтето като купува рация или вино сѣще-приятния редъ е то да го опитва още на пята. Подобни нѣща сж сигнала на навика» и пр. пр. Всичкитѣ бѣхме ентузиазирани. Мнозина искавахъ желание още сжщата минута да станжтъ въздържателни. Да не се завземе ентелигентната класа у насъ и насърчи всѣкого, така щото не само въ столицата и не само протестантитѣ, но въ провинцията и безъ разлика на религия се устройжтъ такива помѣщения и се образуватъ истински спасителни дружества, които да спасяватъ младежта па и старитѣ отъ нещастиятъ *назицъ*. Дано учението на Сина Божий Исусъ-Христосъ проникне въ сърцето на всѣкого, особено сега, когато си спомнимъ за неговото рождение.

С. А. Ризоза.

Първата Кражба.

Парижка нощна историчка.

Една лѣтна вечеръ въ Монтмартъ посѣднжлъ до една порта на камъка Бригодинъ понапѣдъ конти, сега спиталецъ Бригодинъ, пияница и дриплю. Той кроеше планъ за една смѣла кражба, която слѣдъ малко мислѣше да прѣдприеме той мечтаеше за първия си злодѣйски походъ!

Той много пжти е бивалъ вече въ затвора, но безъ да бѣше кралъ. При всѣка срѣща стражаритѣ го запирахъ, като всѣкой вагабонтинъ за просия, за скитанье, за безобразно пиянство, за раздрипаното му палто, за скжсанитѣ му обувца, които зѣехъ и отпирѣдъ и отзадъ, като муцуната на нѣкой ламя, или за наежената му коса, която се подаваше навънъ изъ продупчената шапка и придаваше на лицето изгледъ на нѣкой колабрийски бандитъ.

Но работата е, че сж го запирали безъ да има защо и за какво, а това именно го ядосваше. За това

се рѣшава той сега да извърши «нѣщо, което да струва» нѣщо, което да му докара по-вече отъ двѣ-три порции арестантска каша въ сепарацията и затова именно прѣдприема да стане крадецъ!

Първото си смѣло дѣло смѣта да извърши безъ всѣко отлаганье, сега, още прѣзъ тая нощъ!

Това ще бѣде първи опитъ, първа стѣпка, първо дразновение и, ако му се удаде, — и сигурно ще се удаде, — тогава той ще извлѣче богата користь, която ще бѣде за дѣеца единъ видъ насърчителна пружина къмъ по-нататъшната блѣскава дългопрѣста кариера!

Бригодинъ трепнѣе отъ гордостъ и се видѣ вече на една уровень съ най-славнитѣ парижски нехранимайковци Petit Pierres, Lhenardier и Montpagnas, които знаехъ да обиратъ и събличатъ хората посрѣдъ пладне, на улицата, да крадѣтъ и да разпилватъ милиони!

Още прѣди десетъ мѣсеца Бригодинъ бѣше продавачъ при фирмата Peulroier Royon, голѣмо заведение съ тирлици (сукнени обувки) и оксфорти; по той не усѣщаше никаква наклонностъ къмъ работата; вмѣсто къмъ работата, той усѣщаше влечение къмъ чашата съ пиво или вино и никакъ не се бранѣше отъ нежъ. Напротивъ! смучеше като гѣба и тогава, когато биде заради тоя прочувственъ спортъ отъ фирмата уволненъ, или по-добрѣ — за ека нехвърленъ.

Отъ тогава Бригодинъ нищо не работѣше, не да рѣчешъ отъ мързелъ, но отъ жалъ и мѣка надъ свѣтовната лопешина; него го продоволствуваше полицията за смѣтка на французката республика, противъ което най-сетнѣ нѣмаше що да се каже отъ негова страна; липсваше само да прокаратъ въ камарата търпящитѣ пролеторниатъ прѣдставители, да се дава на всѣкой нехранимайко, който лѣжи въ затвора, на мѣсто една стомна съ вода, три ведра ракия!

Тукъ тамъ нашия герой се опитваше да извърши разни фокуси, но винаги излизаше опърленъ. Всѣкой неговъ планъ се завършваше съ несполука, всѣко прѣдприятие съ скандалъ, съ полиция, съ магарешкия съ стомна вода при сухъ хлѣбъ и съ колосаленъ лобутъ.

Веднѣжъ, измѣчванъ отъ гладъ той посѣти първия хотелъ въ Faubourg и изеде единъ бульонъ, пиле, мечешки кракъ и три порции тлѣсто свинско печено; но бульонътъ бѣше чиста вода, пилето камѣтъ, мечешкиятъ кракъ дърво и свинското пълно съ трихини; и когато въ врѣме на плащаньето се призна, че нѣма нито банъ, а то въ надѣжда, че ще бѣде заведение съ всѣка деликатностъ въ участъка, дѣто да прѣнощува, гостиничарътъ му свѣтижъ нѣколко шамара, удари го въ гърба, взе му шапката и пѣлтото и изрита сетнѣ господина Бригодина изъ вратата съ благопожеланието, да търси другагѣ важе за обѣсването си.

Бригодинъ поиска да си отмѣсти и хвърли въ хотела единъ камѣкъ; но камѣкътъ се удари о стената, паднѣ върху главата му и безъ малко щѣше да му ѣхъ разцѣпи.

Съ една рѣчь, клѣтникътъ Бригодинъ бѣше въ «солидниятъ си животъ» окаяна птица и се опита, да

ли не ще да му провърви на по-добрѣ, ако се прѣобрази на радикаленъ нехранимайко и злосторникъ.

И сега, слѣдъ като е пропилъ послѣдната си жилетка, Бригодинъ сѣда на портата въ Монтмартъ и като сторва намѣрение да си ползѣзе още прѣзъ сѣщата нощъ, и то за първи пѣтъ, на дълго-прѣстия ловъ, отведнѣжъ нагласява и плана.

Текнува му на ума, че въ Мартовата частъ, въ къщата дѣто и той по-напрѣдъ е живѣлъ, държи една станца на тавана асенстенъ Барбнеръ, младъ човѣкъ, който заранъ рано излизаше отъ къщата, и вечеръ късно се завращаше, като оставѣше на стаята си прозорцитѣ отворени, за да излѣзе пушѣка отъ тютюна.

«Да ли да се вмѣкнѣ тамъ?» блѣснѣ въ главата на Бригодина. «Туй хлане е спестовно; На върхо той ще има доста пари скрити въ масата си!»

Бѣше вече свѣсѣтъ тъмно.

Когато се намѣри при зданието, на което точеше зжбѣ, той се вмѣкнѣ тихо, като сѣнка на стѣпалата и безъ да го съзрѣ нѣкой, качи се чакъ на тавана; прѣзъ канадурата той се проврѣ на градинската ограда, скокижъ въ двора, и сетнѣ по трѣбата за капчущи се искатери до Барбперовата стая, на която прозорцитѣ дѣйствително бѣхъ свѣсѣтъ отворени.

Като змиа се мѣтнѣ Бригодинъ прѣзъ прозореца въ стаята нападижъ като хищна птица скриптитѣ и масата, въ които дупеше скжпоцѣпни нѣща и пари!

Но слѣдъ много трудъ, като счупи кофаритѣ и измѣкнѣ чекмеджетата, при което раздра рѣцѣтъ си до кърви, той въ угорчението си взе да кѣлне.

Въ масата нѣмаше ни пари; само една четка за зжби; сжщо и скриптитѣ бѣше празенъ, и единичното съкровище, което крадецътъ намѣри, бѣше нѣколко продупчени кърпи, една сѣжсана рѣжавица, кирлива ека, риза и единъ стари салони панталони.

«Грѣмъ и мѣлня!» измърмори ядовито Бригодинъ. «Кой можеше да прѣдилага, че до толкова е изнадилъ този нищожникъ! И азъ рискувахъ главата си за тѣзи дрипи тукъ! На дяволитѣ! Какъвъ трудъ положихъ!»

И за да не отиде трудътъ му на празно, крадецътъ мислѣше да отнесе поне тѣзи мизерни вехтари; но като поразсѣди, че съ вързонъ мѣчно ще му бѣде да бѣга по капчука назадъ, рѣши да си облѣче само Барбперовитѣ дрѣхи.

«Да! така ще направя! Ха ха!» взе да се смѣе. «Ще ги зема азъ тѣхъ и ще му оставижъ тукъ за споменъ монтѣ парцали! Ирѣвѣсходна идея! Ама ще се пули този глупецъ, когато намѣри тукъ вмѣсто балната си тоалета парцали! Искалъ бихъ да видѣжъ тогава иднотското лице на тоя глупакъ!»

И съ свѣткавична бързина Бригодинъ захванѣ да сваля отъ себе си скитническото кебе, гащи и обувки. . . . скоро, скоро съ трѣскавична бързина при една потапна, злорадна усмивка.

Обаче, въ сѣщия моментъ поблѣдижъ той и смѣхътъ замрѣзна въ гърлото му.

Въ това врѣме, когато крадецътъ хвърли на себе си присвоената риза и се готвѣше да навлѣче па-

радицитѣ панталони, зачу се шумъ отъ стѣнки и въ заключенитѣ врата пздрѣкнѣж ключъ.

Бригодинъ, уплашенъ паднѣ на земята и слѣдъ като отхвърли панталонитѣ, въ единъ мигъ, се пжхнѣ подъ кривата, дѣто полумъртавъ отъ страхъ, като котка се сви, безъ да дишѣ.

Вратата на стаята се отвори, единъ младъ човѣкъ влѣзе, заключи слѣдъ себе си и, като отложи шапката си, захванѣ да се расхожда изъ тѣсната стая.

«Боже мой! Ако бждѣ принуденъ, да лежѣ тукъ до сутринята, азъ ще изсѣхнѣ отъ страхъ! «въздъшаше Бригодинъ подъ постелята и жбитѣ му тракахъ.

Човѣкътъ въ стаята прѣстанѣ да обикаля и Бригодинъ чу, какъ той отваря всичкитѣ чекмеджета на масата и какъ разглежда скрина и канапето.

«Дамла ще ми падне!» зарѣмжа хванѣтия въ своята собствена клѣтка крадецътъ. «Ако намѣри на земята моптъ дрипи и узнае, че съмъ се нѣкадѣ скрилъ! Колко съмъ злостастенъ. Но какво значи това? Чини ми се че си излиза!

И напстина!

Младиятъ човѣкъ, щомъ като извърши ревизията по всичката стая, излѣзе, затвори слѣдъ себе си вратата, заключи ѣж и, чу се, какъ полска-лека слѣзе отъ стѣлбитѣ.

Бригодинъ на часа като стрѣла искокнѣ отъ скрипващето си и посѣгнѣ, за да събере свопѣ вехтари, да се облѣче и да обѣга прѣзъ стрѣхата.

Обаче, той се залюлѣ, слиза като че ударенъ по главата!

Салониятъ тоалетъ на обитателя изчезнѣ, но съ него заедно и — дриповитѣ, изгниленитѣ, единствени дрѣхи на Бригодина.

Бѣднакътъ, отчаенъ, взе да лаза по коленѣтъ, да тършува изъ торби, маси и скрипове, но на пусто. . . . Нѣщата сѣ вземани, плякосани, отнесени и той тука самъ, растреперенъ, облѣченъ само съ една вехта, открадната риза единчката облага отъ първата му кражба!

Внезапно Бригодинъ извика, плѣснѣ съ рѣцѣ и се удари съ юмрукъ по челото:

«Гръмъ и мѣлня!» искрѣщѣ той като лудъ. «Знаѣмъ вече, каква е работа! Това хлапе, което бѣше сега тукъ и което ме толкосъ исплаши, не ще да е билъ квартиранинътъ ассистентъ Барбьеръ! Не! И той ще е билъ крадецъ другъ крадецъ мой колега, който обра и мене!»

И съкрушенъ отъ това си откритие, той се сгромоли безпомощно на единъ столъ.

Бригодинъ имаше право. Туй бѣ единъ отъ първитѣ негови съконкуренти; но изученъ вече парижски обирачъ, който не дойде тукъ прѣзъ прозорецъ, но прѣзъ вратата, които е отворилъ съ ключъ и който въ това врѣме, додѣто крадецътъ ученикъ отъ страхъ прѣдъ него се крпеше, събралъ и отнелъ всичко което му влѣзло подъ рѣка — и съблѣченитѣ дрѣхи на своя по занаятъ братъ. . . .

За зла честь на Бригодина заскърца сега повторно ключа въ вратата и въ стаята привтаея сжщиски

обитателъ, ассистентъ Барбьеръ, който си свирѣше на уста една весела пѣсенъ.

Когато съгледа обрѣзната си стая и въ юшето една свита, облечена съ негова риза фигура, той прѣсѣче свирията и, като хванѣ Бригодина за врата извика колкото сила имаше на назадъ въ пруста:

«Караулъ! Дрѣжете крадеца!»

Събрахъ се хора, уловихъ крадеца и ассистентътъ Барбьеръ, слѣдъ като му навлѣче едни стари, взети отъ съсѣда, гащи и обуца, подкара го къмъ участѣка, гдѣто Бригодинъ, въпрѣки протеста, че собствено тои самси е обранъ, получи една година наказание съ колосална порция сухи и постни дни.

Ето какъ се свърши първиятъ официаленъ подвигъ на г-на Бригодина!

Прѣведе Хитова.

Послѣднитѣ думи на нѣкои велики мъже.

— *Съзриши се драмата (Августъ)*

— *И ти ли Бруте? (Юл. Цезаръ).*

— *Въ това ли се състои въпрата ви? (Перонъ.)*

— *Калуеритъ! Калуеритъ! калуеритъ!*

(Хенрихъ VIII.)

— *Въ рѣцѣтъ ти, Господи, прѣдамъ си духа (Тиссъ.)*

— *Всичкото си царство давамъ за още една минута. (Краллица Елисавета.)*

— *Доволио (Локъ.)*

— *Нѣма кръвъ по рѣцѣтъ ми. (Фридерикъ I^в.)*

— *Това ли само е смъртъта? (Георги IV^в.)*

— *Оставѣте ме да послушамъ още веднажъ тия звукозе, които прѣзъ толкова дѣло врѣме сѣ били утешението и радостѣта ми. (Мозаръ).*

— *Спасенъ съмъ (Кромвелъ).*

— *Какъ? неприлтелътъ бѣа? умирамъ дозволент.*

(Генералъ Wolf).

— *Бѣди сериозентъ (Гротилъ).*

— *Артерията не тука вечъ (Халеръ).*

— *Добръ. (Вашингтонъ).*

— *Оставѣте ме да умрѣ на звука на музиката (Мирабо).*

— *Недѣйте оставя да огладнѣе клѣтата. Нелли (малко кученце). (Карлъ II).*

— *Свободентъ за всегда (Адамъ).*

— *Вичамъ по-добръ, вичамъ по-спокоентъ (Шилеръ).*

— *Обикнѣхъ Бога, баща си и свободата (Стаелъ).*

— *Ето моментъта за сѣя (Байронъ).*

— *Стисни ми рѣката, любезний пригтолю, умирамъ (Алфиеръ).*

— *Чувствувамъ, че се възраждамъ. (Валтеръ Скотъ).*

— *Добръ (Велингтонъ).*

— *Ще видимъ пакъ единъ други (Ламене).*

Книги и Списания,

получени въ дирекцията ни

Младина год. VI кн. 3-а *Бизанжъ* 1896.

Българка год. I кн. VII-а, VIII-а, *Чирпанъ* 1896.

Орало год. III-а бр 22-й, 23-й, София. 1896.

Медицинский сборникъ год. II бр. 11-й София 1896.

Юридически прикладъ год. IV кн. 18-я 19 Пловдивъ 1896.

Докладъ отъ отдѣленieto на земледѣлнето за полученитѣ прѣзъ 1895 г. резултати София 1896.

Домашевъ прикладъ год. VIII бр. 11 Самковъ 1896.

Цюльтъ год. VI кн. III-а Ломъ 1896.

Зорница и дѣтска дѣлатель год. год. 30, 10 брой 20-я, 21-й Самоковъ 1896.

Вздаржатель год. V брой-10-й, 11 Пловдивъ 1896.

Le Foyer Domestique année IX-е № № 47, 48, 49, 50, 51, 52. Neuchâtel (Suisse). 1896.

Християнскій Свѣтъ год. V-а 11-й Руссе 1896.

Баларска Сбирка год. III-а кн. IX-а Пловдивъ 1896.

Звѣздича год. V бро X-й София 1896.

Ва Райската градина безплатна прибавка на „Звѣздича“ год. V-а София (Расказъ за дѣца съ три цвѣтни картини). 1896.

Православенъ проповѣдникъ год. IV-а кн. 10, 11-а Самковъ 1896.

Свѣтлина год. VI бр. V, VI, VII, IX, X, Пловдивъ 1896.

Сбирка отъ Писии год. II-а бр. 1, 2, 3-я стѣмнялъ и издава г-нъ Д. Казаковъ София 1896 год.

Марки органъ московскаго общества сабирателей почтовыхъ марокъ, ежемѣсечный, иллюстрированный журналъ для сабирателей почтовыхъ марокъ. Издатель С. Д. Соломкинъ Киевъ бульварно кудрявская улица № 23 Киев (Russie). 1896.

Корреспонденция.

Г. Г. Фан. кап. Георг. Лавечъ, Н. Г. Дач. Барнабатъ, Хр. Х. Петровъ Търново и Ек. П. Мутава. София, получихме по 7 лв. абонаментъ за 1896 год. — Р. П. Бодж. с. Мрътвица получихме 7 л. абонаментъ за идущата 1897 год. — Д. Грозанова Сливенъ, съ какъвъ адресъ и гдѣ получавате п-напрѣдъ списанието? — Н. П. Неѣлк. и С-не Търново, извинѣте, грѣшката е наша. Расписката подъ № 1490, дадена на Г-жа А. Нейчева отъ агентина ни Г-нъ Маровъ, да се счита вмѣсто за 7 л. за 5 л., тъй като 2-та лева не сж внесени още отъ нея. — Г-ну К. Н. Г. Парижъ. Писмата Ви получени. Писмо подъ № 199 трѣбва да сте получили. Отъ принципа си пѣма да се отклонимъ. Важни обстоятелства за важни и опрѣделени въпроси само можатъ да ни накаратъ да некаме мѣтнето на по виднитѣ литератори.

ОБЯВЛЕНИЕ

Отъ фабриката право на клиентитѣ.

Нашата фабрика продава непосредственно на своитѣ клиенти (мющерии) и съ това имъ дава възможность, да можатъ да правятъ голѣма економия. Първата економия е тая, че се печели разликата, която голѣмина (на едро) продавачъ отетжвива на малкия (на дребно) продавачъ, или часовникаръ и златаръ, а втората отъ малкия продавачъ (часовникаръ или златаръ) на мющерията. На всички ще да е извѣстно, че печалбата на единъ часовникаръ или златаръ е голѣма за това, защото той не може да продаде много часовници на день, а между това има своитѣ разноски, които трѣбва да покрива всѣкидневно, така че единъ часовникаръ или златаръ трѣбва да гледа, щото отъ единъ часовникъ да спечели отъ 5 до 250 лева.

Нашата специалность е фабрикуването само на сребърни и златни часовници ремонтаръ (безъ ключъ). Часовникъ безъ ключъ е едно отъ най-практичнитѣ изобрѣтения въ дневно врѣме. Вмѣсто да е принуденъ човѣкъ да търси по джебовеѣтъ ключа за да навне часовника си, па и като го намѣри, дупката му е въ много случаи пълна съ прахъ и по тоя начинъ — безъ да ще — вкарва праха въ часовника си. Между това, часовникътъ ремонтаръ има копче (тонка) на върха си, което държи халката за ланеца (верижката) и което, като се завърти нѣколко пѣти, навива часовника; сжщето копче служи за регулирането на стрѣлката.

Всѣки, който е ималъ такъвъ часовникъ, напълно сме увѣрени, никогда не ще взема вече другъ видъ часовникъ.

Нашитѣ часовници сж признати въ цѣль свѣтъ, за най-добри и прѣвзеходатъ всички други по това, че точно работятъ, че сж солидни и което е най-важното, — че сж евтини.

Нашата фабрика сжществува вече отъ 1852 год. и е спечелила всевъѣстка извѣстность, а е награждена съ най-голѣми награди и отъ най-важнитѣ изложби.

Нито единъ часовникъ не излиза изъ нашата фабрика прѣди да е внимателно прѣгледанъ и опитанъ; значи съвършено готовъ и приготвенъ така, щото да може веднага да се употребѣи.

Всѣки часовникъ е туренъ въ хубава изработена котия, отжтрѣ съ свила, въ която котия се намира приложена и писменната гаранция за три години.

Купувачътъ има право да ни върне въ течение на шестъ мѣсеци всѣки часовникъ, който не би работилъ точно.

Всички поръчки се испращатъ безплатно, т. е. поръчкитѣ се доставятъ освободени (исплатени) отъ пощенски разноски и мито както за България, тъй и за Сърбия, Чернагора, Стара Сърбия, Босна, Херцеговина, Приморье, Банатъ, Бачка и Сремъ, па и на всички други страни по цѣлия свѣтъ. По този начинъ купувачътъ получава часовника, доставенъ въ къщата му безъ главоболни, безъ тичанье по мѣстности и безъ всѣкакви други мъжнотии.

Всички направки, които би се оказали нуждни за единъ купенъ часовникъ въ гарантираното врѣме отъ три години, ще ставатъ безплатно, ако часовникътъ се испрати на нашата Лондонска работилница.

Последнитѣ цѣни въ брой и безъ шконтъ (отбѣвъ) сж тѣзи:

А. Сребренъ часовникъ, безъ ключъ (ремонтаръ) нунцирано сребро съ 6 рублини и съ кристално стѣкло, ягъ и траенъ лева 15.

А. А. Сжщий часовникъ, съ дубли сребърни каначи, елегантно гравирани лева 23.

В. Златенъ часовникъ, безъ ключъ (ремонтаръ) злато отъ 18 карата, нунциранъ, ягъ съ 13 рублини, съ златни или стоманени (челични) стрѣлки и съ малкъ втори канакъ отжтрѣ, съ красиво гравирани каначи, съ гладко полирано сърдце или пѣкъ съ издѣлбанъ монограмъ, съ слова, корона и пр. 45

В. В. Сжщий часовникъ както и подъ В. съ яки дубли каначи отъ 18 карата злато, твърдѣ елегантенъ и съвършено добръ работи. 60

С. Ройалъ хронографъ, отъ 18 карата злато, най-добъръ склонъ и най-съвършенна изработка, дълготраенъ. 90

С. С. Сжщий часовникъ съ дубли и твърдѣ яки каначи отъ 18 карата злато, негусено гравирани съ гладко полирано сърдце или пѣкъ съ издѣлбанъ монограмъ, съ слова, корона и пр. 125

Д. Импералъ хронометръ съ календаръ, който показва: деньтъ, седмицата, месецътъ и датата, съ 18 рублини, усъвършенствуванъ по прѣдписанието на най-новото изобрѣтение. Той е единъ най-усъвършенствуванъ часовникъ, който до сега е можалъ да се направѣи и който не може да се купи ни при часовникаря, нито златаря за по малко отъ 500 лева; нашата цѣна е: 225

Всички наши часовници сж фабрикувани въ двѣ разни величини — голѣма и малка (за мъже и жени) безъ разлика въ цѣна.

Стари часовници, старо злато и сребро (строшено или не) приемаме да го платимъ по най-висока стойность, ако ни се ирати по пощата.

Исплащането за поръчаните часовници може на става въ чекове, или български банкноти или съ пощенски запис (па и съ марки за по малки суми) било изъ България и която и да била друга държава, но прѣпоръчено и адресирано до г. Директора.

Ние молимъ всички наши почитаеми клиенти, да пишѣтъ точно и четливо своите адреси, когато ще ни проводѣтъ поръчки, каквото да се избѣгнатъ всѣкакви погрѣшки и протакане на кореспонденция.

Нашето памѣнене е, да задоволимъ напълно нашите клиенти, защото знаемъ отъ опитъ, че това е най-добрата прѣпоръка за нашата работа и стока, и всички ония, които веднѣжъ би купили отъ насъ, навѣрно ще ни прѣпоръчатъ на своите приятели и познанийци.

Адресъ за писма и поръчки: Господину С. М. Hosali 7, Red Lion Court, London. E. C.

Търсимъ сѣщо въ всѣко мѣсто веднага едно интелигентно лице за нашъ Агентъ. Особено знание за познаване стоката не е нужно, а така сѣщо не трѣбва да напуца сегашната си работа. Добра заплата и комисионна. Твърдѣ добъръ случай за единъ пѣргавъ младежъ или жена.

Съдържание на IV-та годишнина на „Ж. Свѣтъ“

Мисли по новата година	стр. 3
Ивана Златоуста противъ кичене и лукса	стр. 4
Стоенкините близки	стр. 5, 12
Разни	стр. 7, 15, 31, 39, 47, 55, 63, 71, 87, 103, 112, 120, 128, 143, 168, 176, 184
Афоризми	стр. 7, 15, 23, 31, 47, 55, 64, 103
Книги и списания	стр. 7, 24, 31, 48, 56, 64, 72, 88, 104, 120, 128, 143, 160, 168, 176, 190
Кореспонденция	стр. 8, 16, 24 32, 40, 48, 56, 64, 88, 120, 144, 168, 176, 191
Извѣстие	стр. 8, 24, 32, 40, 56, 64, 72
Романска жена	стр. 9
Дѣцата възпитатели на родителите си	стр. 10
Свѣтъ къмъ майките	стр. 11
Свекървите и тъщите	стр. 17
Гимнастиката за жените въобще	стр. 19
Г-жа Д-ръ Роза Кершбаумеръ	стр. 20
Правата на омъжените жени въ Франция	стр. 21
У придворния парекмахеръ	стр. 21, 29
Правата на жените въ България	стр. 17, 33
Християнски домъ	стр. 27, 35, 66, 76, 124, 132
Искусството на четението	стр. 30
Силата на общѣта	стр. 38
Страстната недѣла	стр. 24
Женски инстинктъ зачистота	стр. 42
Тринадесетото писмо на Орлеанския епископъ Dupinour	стр. 43
Изъ Францискания животъ	стр. 44
Правата на чедата ни	стр. 45
Силата на музиката	стр. 46, 53
Христосъ въскресе	стр. 49
Сравнение между старата и нова Българка	стр. 50
Истина ли е, че европейките стоѣтъ по-горѣ отъ насъ въ всѣко отношение?	стр. 52, 58
Злословие и клевета	стр. 54
Человѣчески слабости	стр. 33
Домашна градина	стр. 60
Причина на прѣждевременно смъртъ	стр. 60
Дѣтеките играца	стр. 62, 68
Лордъ Wolseley за женските права	стр. 63
По възбудения въпросъ и логиката на г. г. Г. Г.	стр. 65

Къмъ майките	стр. 68, 111, 119
Едно неочаквано щастие	стр. 69
Развѣченията споредъ Златоуста	стр. 70
Гдѣ гласоподаватъ жените	стр. 71
Повѣтица	стр. 71
Свѣтспитанието	стр. 73
Истинното щастие не се състои въ богатството	стр. 78
Последното опитане	стр. 79
Разрѣшение на женския въпросъ	стр. 81
Домакински училища по Европа	стр. 82, 116, 122, 131
Картините като срдство за възпитане	стр. 84
Добродѣтелния духъ	стр. 85
Жените въ Абисиния	стр. 86
Жената като лѣкарка	стр. 87
Българката и Ж. Свѣтъ	стр. 89
Биографията на Жоржа Занда	стр. 92
Писмо до Дирекцията ни	стр. 93
Богининъ даръ	стр. 94
Протакане на младостта	стр. 95
Жената и лошѣтвѣтъ съпругъ	стр. 97
Необходимостъ за отваряне нови отдѣления и пр.	стр. 98
Поздравлението у разните народи	стр. 99
Кукличка	стр. 100
Хигиена	стр. 101
Противодѣието на тѣжата	стр. 102
Сънищата	стр. 102
Жените като спекулативно прѣдприетие	стр. 105
Екатерина II	стр. 107, 115
Госпожица Тилъ	стр. 110, 129
Какъ обличае малките си	стр. 112
Явна благодарностъ	стр. 113
Домашни грижи	стр. 114, 123
Карлота Корде	стр. 117
Жената въ Япония	стр. 118
Борбата за живота	стр. 121
Недѣй говори, прѣди да размислишъ	стр. 129
Свѣтъ на поета (Карченъ Силва)	стр. 133, 139
Критическата за възпитанието възраст	стр. 135, 142
Нѣколко разлики между мъже и жената	стр. 136
Важно извѣстие	стр. 137
Фенелонъ и съчинението „му Възпитане на момите“	стр. 141, 150, 158, 166
Една сериозна болѣстъ	стр. 145
Майчинъ урокъ	стр. 146
Интернационаленъ женски конгресъ въ Берлинъ	стр. 148
Историята на една чизма	стр. 149
Първа българка съ висше образование	стр. 152
Къмъ приятелите на женското образование у насъ	стр. 153, 161, 170
Завистта	стр. 156, 163
Славейковото гнѣздо	стр. 157
Едно сътрѣбно явление	стр. 160
Най-щастливото врѣме на живота	стр. 163
Щастливата страна	стр. 165
Бѣдността и благотворителностъ	стр. 165
Четѣте, госпожи, четѣте	стр. 173
Старата баба	стр. 174
Отъ кои хора да се назимъ въ Добричъ	стр. 176
Нека бѣдемъ щастливи	стр. 178
Причина на ревността	стр. 179
Женско движение въ Франция	стр. 179
Свѣтъ	стр. 180
Огладняване на малки дѣца	стр. 181
Военачалницата Booth	стр. 181
Свѣтъ на природата	стр. 182
Зави ми се свѣтъ	стр. 183
За текущата и идущата година	стр. 185
Едно похвално дѣло на Варненското Женско благотворително дружество „Майка“	стр. 186
Къмъ родителите	стр. 187
Благодѣтеленъ домъ	стр. 187
Първата кражба	стр. 188
Последните думи на нѣкоп велики мъже	стр. 190

Годишенъ абонаментъ:

I за абон. въ Т.-П. станция — на списанието . . .	л. 3.—
— на списанието съ притурката . . .	„ 5.50
II за абон. на право въ Дирек. — на списанието . . .	„ 4.—
— на списанието съ притурката . . .	„ 7.—
за странство — на списанието . . .	„ 5.—
— на списанието съ притурката . . .	„ 9.—

Всичко, що се отнася до списанието или притурката испраща се съ адресъ: До Дирекцията на „Женския Свѣтъ“ ул. Войнишка № 122 — Варна.

Писма неплатени не се приематъ, всѣкакви обявления, относящи се до госпожи и госпожици приематъ се.

Правото на записъ въ Т. П. стан. се плаща отдѣлно отъ абон